
I Zjazd Adwokatury z 1-2-3 października 1983 r.

Palestra 34/10(394), 93-94

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I Zjazd Adwokatury

z 1—2—3 października 1983 r.

W dniach 1, 2, 3 października 1983 r. odbył się w Warszawie Pierwszy Krajowy Zjazd Adwokatury.

Pierwszy Krajowy Zjazd Adwokatury w Warszawie w dniach 1, 2, 3 października 1983 roku*

Przebieg obrad według protokołu sporządzonego na podstawie stenogramu i zapisu na taśmie magnetofonowej

Pierwszy dzień obrad

OTWARCIE ZJAZDU
UCHWALENIE REGULAMINU OBRAD ZJAZDU
WYBÓR PREZYDIUM ZJAZDU
WYBÓR KOMISJI MANDATOWEJ
PRZYJĘCIE PORZĄDKU OBRAD
WYBÓR KOMISJI REGULAMINOWEJ

Redakcja „Palestry” opracowała przebieg obrad według protokołu sporządzonego na podstawie stenogramu i zapisu na taśmie magnetofonowej.

Według sporządzonej przez sekretarza redakcji notatki służbowej z 7 czerwca 1984 r. prezes NRA M. Budzanowska w obecności sekretarza NRA H. Piekarskiej przekazała decyzję Komisji Prawnej Rady Państwa, powtórzonej na posiedzeniu Rady Państwa z 1 czerwca 1984 r., o nie drukowaniu w „Palestrze” protokołu Zjazdu wraz z uchwałami.

Nie dały pozytywnego rezultatu próby opublikowania uchwał w formie informacji NRA. Zakaz publikacji był bezwzględny.

Zjazd podjął 7 uchwał, z których 6 zostało zaskarżonych przez ministra sprawiedliwości do Sądu Najwyższego. Największe niezadowolenie i irytację władz wywołała uchwała główna, określona, jako uchwała nr 7 oraz uchwała nr 8.

Przytaczamy obszerne fragmenty obu tych uchwał, fragmenty rewizji nadzwyczajnej ministra sprawiedliwości oraz wyroki Sądu Najwyższego (rewizja nadzwyczajna ministra sprawiedliwości, odpowiedź NRA na rewizję nadzwyczajną oraz wyroki Sądu Najwyższego zostały opublikowane w „Palestrze” nr 1/85, s. 52—91, oraz numerze 3—4/85, s. 37—52):

**“U C H W A Ł A N R 7
(Uchwała Główna)
KRAJOWEGO ZJAZDU ADWOKATURY
z dnia 3 października 1983 r.**

Przesłanką skutecznego działania demokracji na co dzień jest możliwość stałego konfrontowania działania władzy z opinią społeczną. Do najskuteczniejszych form oddziaływania opinii publicznej należą — obok środków masowego przekazu — autentyczne i cieszące się autorytetem samorządy działające w różnych dziedzinach życia. Rozwój różnorodnych form samorządności, samorządów zawodowych, pracowniczych i innych wchodzi w mocną tkankę społeczną, odporną na zaburzenia życia społecznego. Ponad 100-letnie doświadczenie samorządu adwokackiego potwierdza trafność wskazanej wyżej ogólnej tendencji, w odniesieniu zaś do samej adwokatury samorządność okazała się najwłaściwszą formą regulacji działalności zawodowej. Troska o usprawnienie i rozwój samorządu adwokackiego jest obowiązkiem całej społeczności adwokackiej. Ona też uzasadnia przedstawione niżej wnioski.

I

Krajowy Zjazd Adwokatury na podstawie art. 56 ust. 5 prawa o adwokaturze ustala następujące wytyczne działania samorządu adwokackiego.

1. Zjazd zwraca uwagę na potrzebę stałego udziału adwokatury w konsultowaniu

i opiniowaniu opracowywanych przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej aktów prawnych. Naczelna Rada Adwokacka zwróci się do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z prośbą o umożliwienie realizacji tego zalecenia.

2. Samorząd adwokacki podejmuje współdziałanie z innymi organami porządku prawnego: Ministrem Sprawiedliwości, Prokuratorem Generalnym PRL, Państwowym Arbitrażem Gospodarczym, z organizacjami społecznymi oraz z innymi organizacjami państwowymi zainteresowanymi problematyką prawną, przez: sygnalizowanie trudności w zakresie wykładni i stosowania prawa, wskazywanie potrzeby zmian ustawodawczych „uczestniczenie w procesie powstawania projektów aktów normatywnych oraz aktywny udział ich w opiniowaniu(...)”

3. Konieczne jest nawiązanie w szerszym niż dotychczas zakresie współpracy z sądami powszechnymi, z Sądem Najwyższym i Nacelnym Sądem Administracyjnym przez zorganizowanie takich form stałej wymiany poglądów i doświadczeń, które ułatwiałyby pokonywanie bieżących trudności w dziedzinie wykładni i stosowania prawa powstających w orzecznictwie sądów. Za celowe uważamy uczestniczenie przedstawicieli adwokatury przy ustalaniu treści wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej(...)”